

Синя парасоля

КУПИТИ

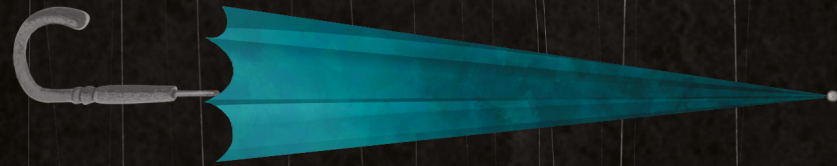
Дощ буває такий різний! Тільки уяви... То на човні припливає Сірий Король, то на долоню сідає бедрик, щоби перечекати зливу. На велику в дощ не їдеш - летиш! І парасоля, яку ти несеш татові, береже його від усіх дощів на світі. До збірки ввійшло п'ять дивовижних оповідань про дощові несподіванки і сонячну радість, про щирю любов і тихий сум, про безмежну уяву і заповітні мрії.

До збірки ввійшло п'ять дивовижних оповідань про дощові несподіванки і сонячну радість, про щирю любов і тихий сум, про безмежну уяву і заповітні мрії.

ОКСАНА ЛУЩЕВСЬКА – дитяча письменниця, перекладачка.
Співзасновниця блогу про сучасну дитячу літературу «Казкарка».
Ініціатор проекту «Крок уперед: глобалізуємось разом із українсько-англійськими книжками-картинками». Із 2012 року вивчає дитячу літературу в докторантурі Університету Джорджії.

ОЛЬГА ГАВРИЛОВА – художник-кераміст, ілюстратор.
Відзначена найвищими нагородами Міжнародної книжкової виставки «Мистецтво книги» та конкурсу «Краща книга України».
Живе в Києві.

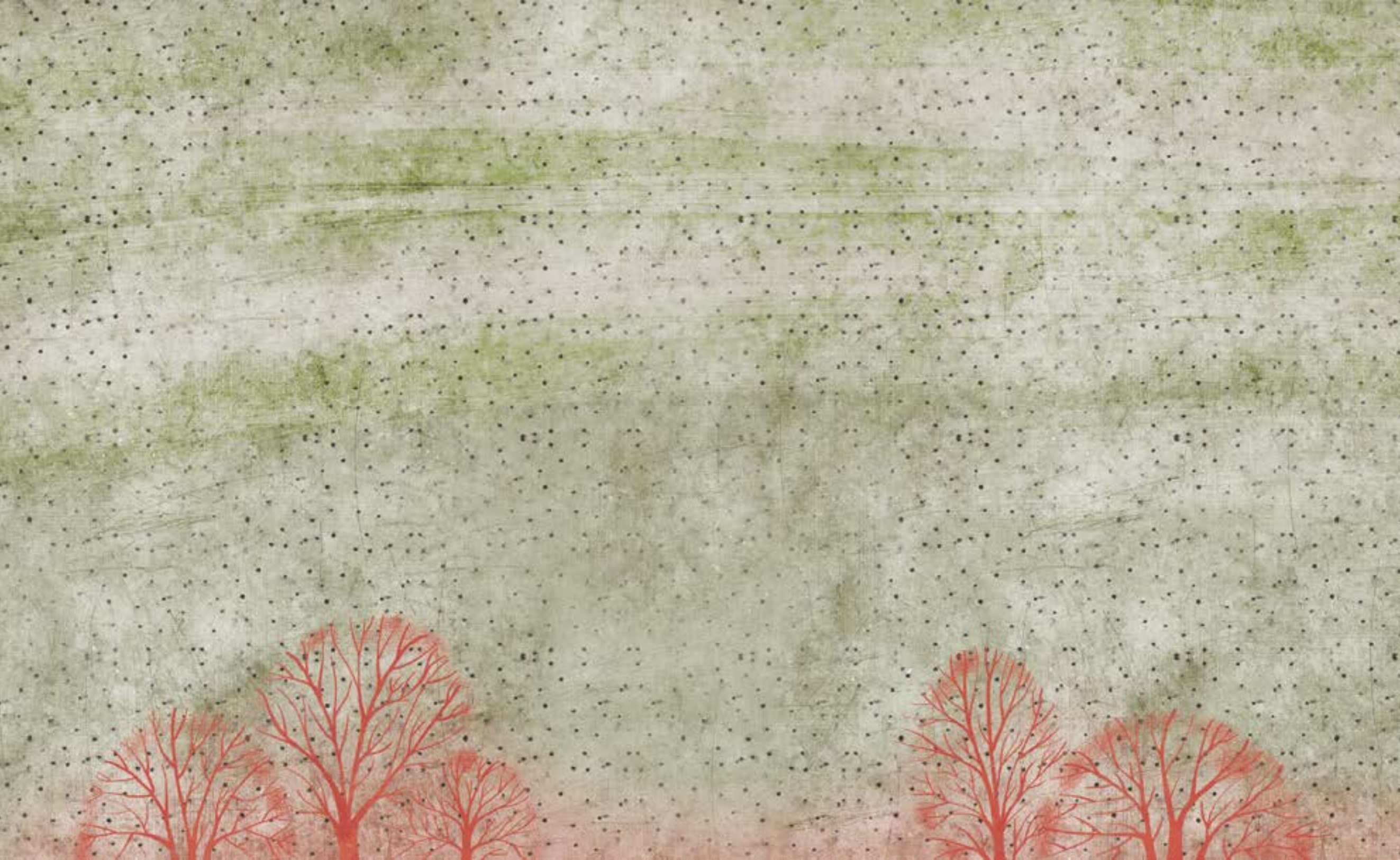
Герої цих симпатичних оповідок проживають пригоди, невидимі для стороннього ока.
Та ба – скільки в них прагнення когось любити чи про когось думати!
Це тому, що в дитячому серці завше квітне вигадка, якій не страшний жоден у світі дощ...

ГАЛИНА КИРПА

Оксана Луцшевська
Ольга Гаврилова

Синя
парасоля

Оксана Луцкевська
Ольга Гаврилова

Чорні білки
2016

Дощ
буває такий різний!
Тільки уяви... То на човні
припливає Сірий Король, то на доло-
ню сідає бедрик, щоби перечекати зливу. На
велику в дощ не їдеш – летиш! І парасоля, яку
ти несеш татові, береже його від усіх дощів на світі.
До збірки ввійшло п'ять дивовижних оповідань про
дощові несподіванки і сонячну радість, про щирі любов і
тихий сум, про безмежну уяву і заповітні мрії.

СИНЯ ПАРАСОЛЯ

ДЛЯ ПАНІ ГАЛИНИ КИРПИ, яка розповіла мені, як буває
добре, коли визирає сонце.

ДЛЯ ОЛІ ГАВРИЛОВОЇ, яка нагадала мені про
парасольку, коли я їхала в одне дуже
дощове місто.

Намалювала ОЛЬГА ГАВРИЛОВА

Для дітей від

років

Сірий Король

Сірий Король приходить, коли починається дощ.
Він пливе на довгому човні до вікна, край якого
стою я. Сірий Король зазирає у шибу.

Я відвертаюся. Бо це саме через нього мої очі ста-
ють такими сумними й сірими, як дощ за вікном.
Мої очі стають такими сірими, як очі Сірого Короля.

– Знов? – запитую сердито. – Навіщо ти тут?
Хіба не знаєш – коли лле дощ, мої тато і мама спіз-
нюються з роботи?

Сірий Король мовчить. А я зітхаю. За спиною
Сірого Короля висне довга мантія дощу. Зрозумі-
ло – злива надовго. Відтак тато потрапить у затор
на мосту. А мама чекатиме на нього в офісі, бо
вона, як завжди, забула парасолю. Я знаю. Адже
я не вперше чекаю на них удома сама.

Але сьогодні мені по-особливому сумно. Сьогодні в тата й мами річниця весілля, і я намалювала сімейний портрет. Тато, мама і я посередині. Радісні. Усміхнені.

Я краєм ока дивлюся на непроглядну стіну дощу. Така сердита – далі нікуди.

– От і чекай тепер... – бурмочучи, сідаю на підвіконня.

Сірий Король сідає теж. По той бік вікна. Я схиляю голову і тарабаню пальцями по склу.

– До-ре-мі-фа... – повторюю, щоб не забути перші уроки музики. – До-ре-мі...

Сірий Король і собі хилить голову до скла. Нарешті я переводжу очі на нього. Дивлюся й дивлюся. Уважно. Гм... Сірий Король нагадує мені хлопця, з яким я недавно розмовляла в ботанічному саду. Може, це він і є? А втім, ні... У цього велика срібляста корона. Чи мені здається? Придивляюся: таки корона.

З рясних дощових крапель.

«Ні, – вирішую, – він точно Король. А там, за дощовою стіною, певно, є його королівство. Далеко-далеко, видніються шпилі замку. Але якщо він король... – міркую, – чому ж йому в замку не сидиться?»

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ